

[Inger Stilling Pedersen]

Vi vil ikke støtte ændringsforslag nr. 3; vi mener ikke, teaterrådet skal sidde længere, end det gør.

Vi vil støtte ændringsforslag nr. 4, sådan at der bliver mulighed for at få loven taget op til revision igen med henblik på eventuelle ændringer.

For kristeligt folkeparti ville det være positivt, om vi kunne få nogle af de hindringer væk, som gør, at børneteateret i dag er kommet i miskredit, så vi kan være med til at fremme det positive, gode børneteater.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af kristeligt folkepartis ordførers, fru Inger Stilling Pedersens, bemærkning om, at der skal skelnes mellem, om det er kulturpolitik for børn eller for voksne, vil jeg gerne spørge, om det skal opfattes på den måde, at kristeligt folkeparti i fremtiden vil føre en frisindet kulturpolitik for voksne – i modsætning til, hvad man hidtil har hævdet – eller om man stadig væk for voksne vil have indseende med, hvem der modtager støtte.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at når det drejer sig om ting, der spilles som børneteater for børn og voksne, må det være forældrene, der har det endeligt afgørende ord i spørgsmålet om, hvad børnene skal se eller ej. Det skal ikke være andre, der bestemmer, at disse stykker skal ses. Man taler så meget også om kunstnerisk frihed, om, at kunstnerne bare skal have lov til at spille, hvad de vil, og bare stå til ansvar over for sig selv. Når det gælder voksne, er det de voksne selv, der afgør, om de vil se de ting eller ej. Ofte bliver børnene mere eller mindre tvangsindlagt til at se noget, de ikke har ønsket, og derfor vil vi meget kraftigt pointere forældrenes ret til at bestemme, hvad deres børn skal se og høre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstod udmærket, at man ikke vil føre en frisindet kulturpolitik, når det gælder bør-

neteater; det havde jeg forstået i første omgang. Mit spørgsmål gik ud på, da der blev sagt, at det var noget andet med voksne, om man så drog den konsekvens, at man ville føre en frisindet kulturpolitik for voksne. Men jeg forstår af det manglende svar, at det vil man ikke, og så siger vi tak.

Lis Starcke (DR):

Jeg vil først udtale mig om ændringsforslagene.

Vi kan stemme for det af ministeren stillede forslag om, at teaterrådet genbeskikkes for en ny periode. Vi mener, det er vigtigt, når der kommer noget nyt ind, at kontinuiteten bevares.

Vi kan stemme for de konservatives to forslag: nr. 1 og nr. 4. Dels synes vi, det er godt at få et lidt bredere råd, dels ønsker vi den tidlige revision af forslaget.

Derimod kan vi ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag om opførelse af børneteaterforestillinger uden for skoletiden. Vi mener ikke, det løser nogen problemer.

Retsforbundet må desværre indstille lovforslaget til forkastelse, som man også kan se af betænkningen, og det er, fordi retsforbundet er modstander af tilskud snart til ét erhverv, snart til et andet, mens de øvrige brancher må klare sig selv. Vi så hellere, at bevillingerne til kulturelle formål blev givet til Nationalmuseet og Det kgl. Teater, så vi kan bevare vore uerstattelige kulturskatte. Det vil der nok blive lejlighed til at tale om i morgen under den forespørgsel, der dér skal behandles.

Hvad indholdet af børneteaternes forestillinger angår, mener vi, at skolenævn og kommunalbestyrelser må være vågne og bør se til, at de forestillinger, man køber, har en sådan kvalitet, at de er rimelige at vise den opvoksende ungdom.

Waldorff (VS):

Det er bestemt ikke med nogen synderlig begejstring, at VS stemmer for lovforslaget om børneteatrene. Vi gjorde en del ud af manglerne ved lovforslaget ved første behandling, og det skal jeg ikke sige meget om her. Det, det drejede sig om, var, at den decentralisering, som ligger i lovforslaget, vil komme til at betyde, at de bevilgende myn-